

HIDRELLEZ TÜRKÜSÜ

Uzandığın çorak toprak yeşile dönüşünce
hani sen yol göstermiştin Musa'ya
alıp götürmüştün onu
iki denizin birleştiđi yere
yitirince kuşluk vakti aızığını
mor kayanın gölgesinde
koşuyor şimdi balık
kanatlarını vura vura
gün ışımayan sulara

Geceye çakılan yıldızlar
petrol karası gözlerinde balığın
bir yanar bir sönerdi
kumsalda
ateş böcekleri
yok artık
ateş böcekleri
planktonlar çoktan öldü
yakamoz nedir bilmeyecekler
ay ışığında oynayan çocuklar

Çöl yalnızlığında uç veren
bir tomurcuktu
güneşe uzanmıştı dalları
yok etmek için düşüncelerini
- varolmaktı tek suçu
belki de hiç öğrenemeyecekti
inançları tartışmayı -
ezdin gülünü oğlanın
savurdun köpüklerini geceye
sallanıyor takıldığı dikenin ucunda
delik deşik
o güzelim hoşgörü

Taş oymalarda durulan imgelere
can koymak için
hangi kuyunun derinliklerinde sorgulandı
gözleri yaşlı bir Gılgamesh
senin yosunlarındı
yılanın saçlarında çiçeklenen
ister Elijah ol
istersen karanlıklar ülkesinde
yolunu yitiren
İskender'i Zü'l - Karneyn
özümsemek güç değil
yağmurlarla gelen gerçeği
yeter ki çıldırtmasın
elyazmalarını
ölümsüzlük düşleri

Çok öykülerin var dillerde dolaşan
hani sen bilge kişiydin
koruyup gözetirdin güçsüzleri
bir koca şamdan oldun
yaşlı gövdenden fıskıran kollarında
dip sularında yorgun okyanusların
ışık geçirmeyen binlerce yalın
savaşıyorlar birbirleriyle

Saint George vardı kiminin yanında
kır atını uçurduğun yamaçlar
kızıla boyanınca
Aya Yorgi koşardı
sevdiğilerinin yardımına
yapraklar kırıldı
canlar döküldü
bir başına koydun Ali'yi
güneşe giden yolda

Yaşam suyunu serptiğin mezralarda
camgöbeği derinliğinde uçurumların
şarapnel parçalarıyla oynuyor
kavruk yüzlü çocuklar
anızlarını tutuşturuyorlar
soyağacının
kökleri toprakta sarmaşdolaş

Usanmış olmalısın onca kavgadan
çekildin
Beyazlıklar Denizi'nin görkemine
gizem yüklü Yeşil Ada'ya

Ateşler yandı su başında
gecenı aydınlatmak için
saraylar kuruldu bahçelerde
kapıları açık
taze badanalı odalarda
tarçın kokan döşekler
sofranda aş
boşuna ıslandı umutlar
günübirlik dileklerin yelkenlerinde
çok zaman geçti
uğramaz oldun buralara

Biliyorsun
o kadar da önemli değil yokluğun
bak nasıl doludizgin koşuyor yaşam
sen olmasan da şenlik kurulur
özsuyu tırmanır dalların ucuna
bu gün yitirdiklerini
bir başka çağda yakalar insanoğlu
belki barış içinde yaşamayı da
öğrenir kendiliğinden
sen şaşırırsın gördüklerine
onlar geçip giderler
güle oynaya